

Studentii cu mâinile ocupate cu pliante și alte materiale promoționale au plecat spre alte activități, în timp ce organizatorii, alături de delegații firmelor s-au reunit la o dezbatere dedicată concluziilor rezultate din această interesantă manifestare.

Cea mai importantă concluzie desprinsă din ziua târgului de joburi a fost aceea că studenții, indiferent de anul de studiu, sunt interesați de viitorul lor, conștientizând că trebuie să se pregătească profesional, astfel încât debutul în câmpul muncii să fie pe măsura așteptărilor. Ei au în vedere că mulți dintre colegi au terminat facultatea și au plecat la un job, dar după numai un an deja nu le-a mai plăcut și au abandonat serviciul respectiv. De altfel, discuțiile la fiecare stand au fost orientate spre receptarea unor informații profunde despre domeniul economic al ofertanților: atât despre domeniul de activitate, cât și despre salarizare, promovare, organizare și viitorul companiei.

În ceea ce privește profilul participanților, aceștia au fost studenți, cu foarte puțină experiență, ceea ce demonstrează că evenimentul a fost de un real ajutor, cu tentă de consiliere și orientare în carieră. Conform discuțiilor cu unii dintre angajatori, am reținut că ei caută în continuare candidați juniori, cu inițiativă, pentru a fi modelați pe specificul firmei. Printre opiniile candidaților găsim o atenție ridicată oferită informării de pe site-urile de specialitate, cu privire la companiile prezente în momentul evenimentului. Bineînțeles, au avut ocazia să discute direct cu reprezentanți din domeniul tehnic, cât și resurse umane. Fiecare

stand prezent le-a părut interesant, atrăgându-le interesul profesional și oportunitățile companiilor, considerându-le ca un start sau research excelent în carieră.

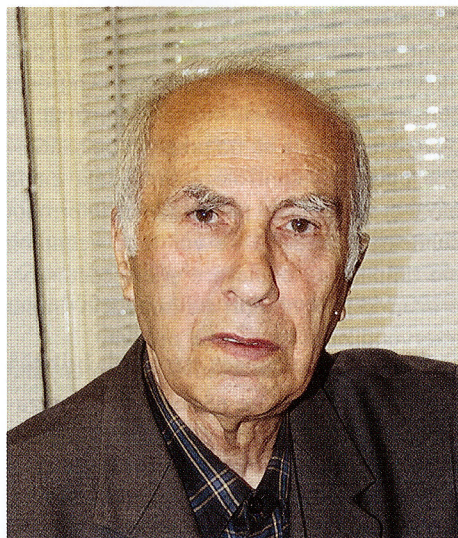
Dintre concluzii, menționăm aici că temerea cea mai mare a studenților este că joburile cele mai bune sunt luate de cei care au „pile”, deși sunt multe concursuri neonorate de candidați. De asemenea, sunt temeri pe care le au studenții, care vin, în primul rând, din imaginea pe care o proiectează asupra lor înșiși, declarând că nu au completă încredere în ei din punct de vedere profesional. O altă concluzie desprinsă este aceea a întocmirii CV-ului lor, deoarece majoritatea nu știu, concret, ce informații ar trebui să includă sau ce format ar trebui să aibă documentul.

Totodată, am constatat că sunt surprize în ceea ce privește susținerea interviului de angajare. Mulți dintre studenți nu au atitudinea potrivită: unii sunt nesiguri pe ei, emotivi, iar alții privesc cu superioritate discuțiile cu angajatorii. „A, dacă nu aveți nevoie de mine, plec imediat în străinătate și mă angajez. Nu am experiență, dar tot găsesc ceva, chiar și altă meserie”, spunea unul dintre participanții la târgul de joburi pentru studenți de la Iași.

Desigur, am avut ocazia să întâlnim studenți din Republica Moldova veniți la Iași pentru a învăța tainele meseriei de inginer de drumuri și poduri. Am remarcat la ei dorința de a învăța foarte bine și de a reveni acasă pentru a se implica în dezvoltarea rețelei rutiere din țara lor.

Nicolae POPOVICI

IN MEMORIAM ION ȘINCA

Au trecut mai bine de 6 luni, de când reputatul ziarist și om de presă ION ȘINCA a trecut în neființă! Întreaga sa viață activă (55 de ani!) și-a dedicat-o presei scrise, până la 82 de ani, când l-au răpus bolile neiertătoare, imobilizându-l într-un scaun cu roțile și, în ultimul an, în patul de suferință!

A fost, pe rând, întâi corespondent pentru Prahova al ziarului „Scânteia Tineretului”, apoi, redactor, secretar general de redacție, fiind promovat la sectorul presă al C.C. al P.C.R., apoi, după o întrerupere de câțiva ani (fiind trimis în economie, din cauza plecării

definitive a fiului său în SUA,), redactor șef adjunct la Gazeta „Lupta CFR”, și, în final, redactor șef al Revistei „Drumuri poduri”, timp de 15 ani! A absolvit cursul de 3 ani de ziaristică și apoi ASE-ul, Facultatea de Economia Industriei.

Ca o încununare a profesionalismului său și a capacității sale organizatorice, a fost desemnat să organizeze, în două rânduri, la facultatea de ziaristică, și cursurile postuniversitare și de perfecționare a ziaristilor din țară. A fost cadru didactic formator de ziaristi, în instituțiile vremii. A contribuit, cu dăruire și abnegație, la formarea și perfecționarea unor cunoscuți ziaristi, conducători de ziare și reviste din toată țara, al căror prestigiu e legat și de numele ION ȘINCA.

A promovat valorile morale ale poporului român, respectul față de muncă, semeni, legi, ordine, familie.

Este coautor al Istoriei presei din Romania, ca și al vastei monografii a comunei natale, Berteș - Prahova. A scris o carte despre truda ziaristilor „Ciracii lui Caracudi” și un manuscris, „Amintiri cu și despre ziaristii vremii”. A fost un bun român, prieten, îndrumător apropiat, demn, familist.

Să-i aducem ofrandă gândului bun, de omagiu și aducere aminte...

A fost odată un OM...

OMAGIU soțului meu

**Mai lasă-mi-l o clipă, MOARTE!
Mai lasă-mi-l o clipă, MOARTE,
Nu l-am sărutat destul la
despărțire,
Nu i-am mângâiat destul obrazul
supt, de suferință, părul albit
de vreme și de vremuri, fruntea
crestată de atâtea gânduri!
Mai lasă-mi-l o clipă MOARTE!
Întârzie încă puțin la ușa
Sortii mele,
Nu mi-l lua încă MOARTE!
Nu i-am sarutat destul nici buzele
ofilite,
Ochii tulburi, pierduți și atât de
trști că pleacă de lângă mine,
Eu, soția lui iubitoare,
Ultima ființă dragă lui, rămasă
statornică Salcie promisă
sfârșitului iubirii și prieteniei
noastre!
Mai lasă-mi-l, o clipă, MOARTE!**

(Fragment din poemul
„Mai lasă-mi-l o clipă, MOARTE!”)

AURORA ȘINCA